

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 22 kwietnia 1987 r.

Nr 12

TREŚĆ:

Poz.:	
UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:	
100	— nr 53 z dnia 6 kwietnia 1987 r. zmieniająca uchwałę w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów 165
101	— nr 54 z dnia 6 kwietnia 1987 r. w sprawie specjalizacji zawodowej techników 166
ZARZĄDZENIA:	
102	— Ministra Finansów z dnia 31 marca 1987 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad i trybu udzielania dotacji przedmiotowych 169
103	— Ministrów Górnictwa i Energetyki, Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego oraz Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 23 marca 1987 r. w sprawie krajowych norm ubytków naturalnych paliw stałych 170
104	— Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 3 kwietnia 1987 r. w sprawie wykazu prac wykonywanych w jednostkach badawczo-rozwojowych w warunkach uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia oraz wysokości i zasad przyznawania dodatków za te prace 175
105	— Ministra — Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 16 lutego 1987 r. w sprawie zasad i warunków przyjęć na I rok studiów dziennych w wyższych szkołach morskich 173
UCHWAŁA WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ	
106	— w Elblągu nr XVIII/158/87 z dnia 28 marca 1987 r. w sprawie zmiany granic miasta Elbląga 180

100

UCHWAŁA Nr 53 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 kwietnia 1987 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów.

Na podstawie art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 66 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1983 r. w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów (Monitor Polski Nr 24, poz. 131) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 9:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Inżynierowi, który uzyskał I lub II stopień specjalizacji zawodowej, przysługuje przez okres 5 lat od daty jego uzyskania dodatek do wynagrodzenia wynoszący miesięcznie:

1) po uzyskaniu I stopnia specjalizacji — 10 000 zł,

2) po uzyskaniu II stopnia specjalizacji — 12 000 zł.

2. Dodatek wypłaca zakład pracy zatrudniający inżyniera na stanowisku zgodnym z kierunkiem uzyskanej specjalizacji. Dodatek wypłaca się ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia.”

b) dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:

„4. Dodatek przysługuje tylko w podstawowym miejscu pracy.

5. Dodatek nie przysługuje inżynierowi, który porzucił pracę lub z którym rozwiązano stosunek pracy z jego winy, przez okres 12 miesięcy od podjęcia następnej pracy.

6. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych dokonuje zmian wysokości dodatków, o których mowa w ust. 1, stosownie do planowanego wzrostu kosztów utrzymania.”

2) w § 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W skład Głównej Komisji wchodzi przewodniczący komisji stowarzyszeniowych oraz przedstawiciele: Przewodniczącego Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra — Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń oraz Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.”

3) w § 13 wyrazy: „Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki ustali” zastępuje się wyrazami: „Minister — Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń ustala”;

4) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. 1. Komitet do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów sprawuje nadzór nad sprawami specjalizacji zawodowej inżynierów.

2. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego sprawuje na zasadach określonych w odrębnych przepisach nadzór nad szkoleniem inżynierów ubiegających się o uzyskanie stopnia specjalizacji zawodowej.”;
- 5) po § 15 dodaje się § 15a i 15b w brzmieniu:
- „§ 15a. Zakład pracy zatrudniający inżyniera może refundować poniesione przez niego koszty przewodu specjalizacyjnego, po uzyskaniu stopnia specjalizacji zawodowej.
- § 15b. 1. Dodatek z tytułu specjalizacji zawodowej przysługuje we wszystkich zakładach pracy, chyba że przepisy szczególne zawierają odrębne uregulowania w tym zakresie.
2. W zakładach pracy w których zostały wprowadzone zakładowe systemy wy-

gradzania, o prawie do dodatku z tytułu specjalizacji zawodowej inżynierów decyduje treść porozumienia zawartego na podstawie przepisów ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. Nr 5, poz. 25). Przyznanie i wypłata dodatku następuje w trybie i na zasadach określonych w uchwale.”;

- 6) użyte w różnych przypadkach wyrazy: „Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami: „Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

101

UCHWAŁA Nr 54 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 kwietnia 1987 r.

w sprawie specjalizacji zawodowej techników.

W celu zapewnienia technikom możliwości awansu zawodowego, podnoszenia kwalifikacji i rozwijania aktywności w dziedzinie postępu technicznego oraz na podstawie art. 27 ust. 2 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 34, poz. 234 i z 1984 r. Nr 49, poz. 253) oraz art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) i w związku z § 18 uchwały nr 66 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1983 r. w sprawie specjalizacji zawodowej inżynierów (Monitor Polski Nr 24, poz. 131 i z 1987 r. Nr 12, poz. 100) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się dla techników w zawodach i specjalnościach w dziedzinach techniki wymienionych w załączniku nr 1 do uchwały pierwszy i drugi stopień specjalizacji zawodowej.

§ 2. O pierwszy stopień specjalizacji zawodowej mogą ubiegać się osoby, które wykażą się:

- 1) posiadaniem tytułu technika w zawodzie i specjalności w dziedzinie techniki wymienionej w załączniku nr 1 do uchwały,
- 2) co najmniej siedmioletnim stażem pracy w zawodzie i specjalności, w których uzyskały tytuł technika i w których zakresie ubiegają się o stopień specjalizacji zawodowej, na stanowiskach wymagających tych kwalifikacji,
- 3) pozytywną oceną pracy zawodowej, dokonaną w myśl § 5 ust. 2 pkt 4,

4) autorstwem lub współautorstwem wdrożonych do praktyki nowych rozwiązań konstrukcyjnych, technologicznych, eksploatacyjnych lub organizacyjnych w dziedzinie zgodnej z wykonywanym zawodem i posiadaną specjalnością, dających pozytywne rezultaty potwierdzone przez zakład pracy, w którym osiągnięcia te były stosowane,

5) ukończeniem kursu doskonalenia zawodowego lub studium samokształcenia kierowanego, organizowanych przez właściwe stowarzyszenia naukowo-techniczne zrzeszone w Naczelnej Organizacji Technicznej, zwane dalej „SNT”, albo zaliczeniem innych form doskonalenia zawodowego, uznanych przez właściwą komisję, o której mowa w § 5 ust. 1, za równorzędne z tym kursem lub studium.

§ 3. O drugi stopień specjalizacji zawodowej mogą ubiegać się osoby, które uzyskały w tym samym zawodzie i specjalności pierwszy stopień specjalizacji zawodowej, a ponadto wykażą się:

- 1) co najmniej pięcioletnim stażem pracy po uzyskaniu pierwszego stopnia specjalizacji zawodowej,
- 2) pozytywną oceną pracy zawodowej, dokonaną w myśl § 5 ust. 2 pkt 4,
- 3) potwierdzonymi przez zakład pracy dalszymi twórczymi osiągnięciami, polegającymi w szczególności na:
 - a) istotnym udziale w pracach naukowo-badawczych, organizacyjno-technicznych, konstrukcyjnych, technologicznych, które przyniosły gospodarce konkretnie stwierdzone efekty ekonomiczne bądź inne korzystne rozwiązania,